

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/70/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205518
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3612205518.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grosslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

Odporcovi sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/70/2012 domáha určenia, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Partizánske, pretože ten nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre jeho pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 3601296 dlžníkom (povinným) C. S., L.. XX.XX.XXXX, kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 4904/10 postupom, v ktorom by správne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) a uloženia povinnosti zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 125-€ a nemajetkovú ujmu 269,22-€ a nahradiť trovy konania. Návrh vo veci odôvodnil tým, že ako oprávnený navrhoval vykonanie exekúcie pre vymoženie svojej pohľadávky proti dlžníkovi C. S., L.. XX.XX.XXXX. Exekučnej veci bolo pridelené číslo EX 4904/10. Súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu - Okresnému súdu Partizánske a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť prijal na ďalšie konanie, čím došlo k založeniu jeho povinnosti zaoberať sa žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovenej dobe. Exekučný súd má povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu rozhodnutia, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 05.10.2010 (konanie sa začalo 12.05.2010 - omeškanie viac ako 146 dní), a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby. Nesprávny úradný postup charakterizovaný nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, respektíve v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok bol príčinou následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Aplikácia 15 dňovej lehoty sa pritom vzťahovala na znenie § 44 ods. 2 Exekučného

poriadku v dobe rozhodnej aj pre uplatnenie nároku v tomto konaní. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Majetkovú škodu vyčíslil na 125 €, predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcia a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému 70,-€, náklady na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,-€ a administratívne spracovanie urgencií adresované exekučnému súdu v sume spolu 15,-€, spolu tak sumu 125 €. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú neprávym úradným postupom. Nesprávny úradný postup je dôsledkom nesústreďenej činnosti súdu takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu jeho legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne mohol uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že jeho žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného súdu mu zamedzil správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uvádza aj, že neexistencia účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu vyvoláva u neho a u členov jeho orgánov a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, spôsobilo zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít a vytvorených podnikateľských plánov a hospodársku stratu a ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Poukázal na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 77/02 a III. ÚS 120/2010 o realizácii práva na súdnu ochranu a ústavne konformnej aplikácii práva a sp. zn. III. ÚS 271/05 o súdnej ochrane v zákonom predpokladanej kvalite. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu 269,22-€. Výpočet vychádza z analógie z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné priesťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa za každý rok poznačený priesťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000,-Sk, t.j. 660,-€. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvótnym pomerom 55,-€ za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Za nečinnosť viac ako 146 dní teda nemajetková ujma predstavuje sumu 269,22,-€.

V prejednávanej veci Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6NcC/390/2012-16 zo dňa 25.10.2012 rozhodol o námietke zaujatosti vnesenej navrhovateľom voči sudcom Okresného súdu Partizánske tak, že sudca Mgr. Dušan Ďurian, ktorému bola vec pôvodne pridelená, nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. V súvislosti s pridelením sudcu Mgr. Dušana Ďuriana na výkon funkcie na iný súd, boli náhodným výberom dňa 29.11.2013 pridelené veci, dňa 22.10.2013 do funkcie sudcu s pridelením na Okresný súd Partizánske vymenovanému sudcovi Mgr. Michalovi Vigašovi.

Odporca prostredníctvom orgánu, ktorý za neho koná (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky sa k návrhu vyjadril len v podaní označenom ako ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní zo dňa 16.01.2015, kde uviedol, že namieta zmatečnosť žalobných návrhov navrhovateľa, nesplnenie podmienok nevyhnutných pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, nepreukázanie vzniku a výšky škody, nesplnenie podmienok pre možnosť priznania náhrady v peniazoch a napokon i neexistenciu príčinnej súvislosti.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na pojednávanie súdu neustanovili, žiadali o odročenie z dôvodu, že navrhovateľ nesúhlasí s tým, že sudcovia Okresného súdu Partizánske nie sú vylúčení z konania a rozhodovania o veci, pričom navrhovateľ trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní,

ale takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde v súlade s právnym názorom navrhovateľa, čo však súd nepovažuje za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania vzhľadom k tomu, že o námietke navrhovateľa už bolo krajským súdom právoplatne rozhodnuté a bol určený zákonný sudca, ktorý nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci. Za dôvodný nepovažoval ani návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach v konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 a ospravedlnenie neúčasti na pojednávanií do právoplatného rozhodnutia o návrhu na prerušenie konania rovnako nepovažoval za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, pretože súdu nevyplýva povinnosť odročiť pojednávanie do právoplatného rozhodnutia o procesnom rozhodnutí, ktorým je aj návrh na prerušenie konania. Preto súd vec prejednal podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku aj bez ich účasti na pojednávanií.

Zástupkyňa orgánu konajúceho za odporcu sa z účasti na pojednávaniach ospravedlnila z dôvodu hospodárnosti konania, pričom nežiadala o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, preto súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu, návrhu č.l. 1-4, plnomocenstva č.l. 5, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Ncc/390/2012-16 zo dňa 25.10.2012, návrhu na spojenie vecí č.l. 28, zo spisu 4Er/352/2010: žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č.l. 1, rozsudku č.l. 4, výzvou na doplnenie návrhu č.l. 8, urgenciou č.l. 10, uznesením č.k. 4Er/352/2010-11 zo dňa 02.09.2010, odvolaním č.l. 17-25, odpoveďou na výzvu č.l. 26, uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Coe/460/2010-37 zo dňa 29.12.2010, späťvzatím odvolania z 20.01.2011 č.l. 41-43, uznesením č.k. 4Er/352/2010-45 zo dňa 01.04.2011, uznesením č.k. 4Er/352/2010-53 zo dňa 31.05.2011, záznamom o vrátení súdneho spisu č.l. 14, ospravedlnením neúčasti s vyjadrením č.l. 36, návrhom na zrušenie pojednávania č.l. 38-43, ospravedlnením č.l. 44-45, návrhom na prerušenie konania s prílohou č.l. 47-52, zo spisu Spr. 723/2010: sťažnosťou a podnetom na preskúmanie zákonnosti postupu súdu z 02.09.2010 č.l. 54, vyjadrením č.l. 55, predkladacou správou č.l. 56. a zistil tento skutkový stav.

Navrhovateľ je právnická osoba, ktorá podniká v oblasti poskytovania úverov. Navrhovateľ podal proti dlžníkovi C. S. návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu ktorým bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4Er/352/2010, EX 4904/10, v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný C. S. súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 15.07.2010. Dňa 19.07.2010 bola expedovaná výzva právnomu zástupcovi oprávneného na doplnenie návrhu, za účelom predloženia Zmluvy o úvere medzi oprávneným a povinnou zo dňa 30.05.2008 pod č. 3601296. Súd právneho zástupcu oprávneného urgoval dňa 13.08.2010, ten na výzvu súdu nereagoval. Uznesením č.k. 4Er/352/2010-11 zo dňa 02.09.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v uvedenej veci zamietol. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený dňa 17.09.2010. Dňa 16.09.2010 výzve súdu oprávnený vyhovel a predložil žiadanú listinu. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Coe/460/2010-37 z 29.12.2010, právoplatným dňa 28.01.2011 odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd Partizánske následne uznesením č.k. 4Er/352/2010-45 zo dňa 01.04.2011, právoplatným dňa 24.08.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v uvedenej veci zamietol. Uznesením Okresného súdu Partizánske č.k. 4Er/352/2010-53 zo dňa 31.05.2011, právoplatným dňa 24.06.2011 súd exekúciu zastavil.

Z úradnej činnosti súdu a zo spisu Okresného súdu Partizánske spr. 723/10 bolo zistené, že v predmetnej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní týkajúce sa postupu súdu v súvislosti so žiadosťou súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 02.09.2010. Sťažnosť bola s vyjadrením a spisom sp. zn. 4Er/352/2010 dňa 20.09.2010 predložená Krajskému súdu v Trenčíne, ktorý o sťažnosti konal pod sp. zn. spr. 2045/10, ktorý spis súdu po vybavení sťažnosti vrátil dňa 23.09.2010, pričom neboli zistené žiadne subjektívne prietahy v konaní a sťažnosť bola považovaná za neodôvodnenú a neopodstatnenú.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za

škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 bod 1 citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods. 1 až 4 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.5.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) citovaného zákona podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2011 Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd

nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) citovaného zákona podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Súd na podklade vykonaného dokazovania, po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrhy navrhovateľa nie je dôvodný.

Na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci sa vyžaduje, aby bolo vydané nezákonné rozhodnutie respektíve aby došlo k nesprávnemu úradnému postupu, aby poškodenému vznikla škoda a aby bola daná príčinná súvislosť medzi rozhodnutím alebo postupom a vznikom škody. Ak nie je daná čo i len jedna z uvedených podmienok, nevzniká nárok na náhradu škody proti štátu. Súd v posudzovaných veciach dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by došlo v konaní exekučného súdu k nesprávnemu úradnému postupu alebo že by boli vydané v ním uvedených exekučných veciach nezákonné rozhodnutia. Navrhovateľ tak nepreukázal základ ním uplatneného nároku.

Navrhovateľ v obsahu návrhu tvrdil, že exekučný súd bol bezdôvodne nečinný a rozhodol o žiadosti o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že súd o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci 4Er/352/2010 rozhodol dňa 02.09.2010, teda 48 dní od podania návrhu (15.07.2010) a to tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Hoci odvolanie oprávneného bolo úspešné a odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil, tento napokon uznesením č.k. 4Er/352/2010-45 zo dňa 01.04.2011, právoplatným dňa 24.08.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v uvedenej veci zamietol. Proti tomuto uzneseniu oprávnený odvolanie nepodal.

I napriek tomu, že v tejto veci, súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda a to z nasledovných dôvodov.

Lehota podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorá mala byť podľa navrhovateľa postupom súdu porušená, je 15 dní a začína plynúť odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu. Pokiaľ ide o vytýkaný nesprávny úradný postup v preskúvaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu, súd poukazuje na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevylučuje. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu.

V tejto veci súd do rozhodnutia o návrhu vykonal úkony smerujúce k rozhodnutiu o predmete konania - požiadal právneho zástupcu oprávneného na predloženie listiny majúcej význam pre rozhodnutie vo veci a to dňa 19.07.2010 a 13.08.2010, tento na výzvu súdu reagoval až po doručení dňa 16.09.2010, teda skutočnosť, že súd rozhodol až dňa 02.09.2010 bolo dôsledkom správania práve oprávneného - teda navrhovateľa v tejto veci. O dôvodnosti postupu súdu v súvislosti s žiadaním úverovej zmluvy, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul svedčí aj odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/460/2010-37 z 29.12.2010, pričom len z toho dôvodu, že prvostupňový súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia len z dôvodu nečinnosti oprávneného a ten v odvolacej lehote predmetnú zmluvu zaslal a tento nedostatok odstránil, súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Okresný súd Partizánske uznesením č.k. 4Er/352/2010-45 zo dňa 01.04.2011, právoplatným dňa 24.08.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v uvedenej veci zamietol. Uznesením Okresného súdu Partizánske č.k. 4Er/352/2010-53 zo dňa 31.05.2011, právoplatným dňa 24.06.2011 súd exekúciu zastavil. K nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu (k spôsobeniu zbytočných priesťahov) v hore uvedenej veci teda nemohlo dôjsť. Súd konal bezodkladne, bez priesťahov a o žiadosti súdneho exekútora rozhodol včas, pretože po tom čo bolo zrejmé, že oprávnený na výzvu súdu nereagoval a to ani po urgencii, bezodkladne rozhodol o predmete konania. Navrhovateľ teda v konaní nepreukázal, že by v uvedenom konaní vedenom na tunajšom súde došlo k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu súdu, a teda v tejto časti nepreukázal základ svojho nároku.

Ústavný súd vyslovil právny názor, že pojem zbytočné priesťahy obsiahnutý v čl.48 ods. 2 Ústavy SR (obdobne aj pojem v primeranej lehote obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na ustanovené lehoty v zákone na vykonanie toho ktorého úkonu súdu, alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, ústavný súd na takého lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov nemožno preto bez ďalšieho vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (rozhodnutia Ústavného súdu SR I.ÚS 86/02, IV.ÚS 440/2012).

Súd vykonal úkony smerujúce k zabezpečeniu podkladov pre rozhodnutie, z tohto dôvodu nebolo objektívne možné včasnejšie rozhodnutie o predmetnom návrhu, pričom dodržanie zákonnej lehoty nemožno uprednostniť pred rozhodnutím na základe náležitého zistenia skutkového stavu, ktorý je predpokladom vydania zákonného rozhodnutia. Sťažnosť oprávneného na priesťahy v konaní bola posúdená ako nedôvodná. Súd tiež uvádza, že aj novelizáciou Exekučného poriadku účinnou od 01.06.2011, sa súdnou praxou rozhodcovské rozsudky považovali za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2, písm. d/ Exekučného poriadku, čomu zodpovedala aj argumentácia odvolacích súdov a nakoniec i dôvodové správy k novelám, ktoré novelizovali Exekučný poriadok. Ak sa do zákonnej formulácie exekučného titulu vložili slová "rozhodnutí rozhodcovských súdov", išlo len o explicitnejšie ujasnenie lítery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia navrhovateľa spočívajúca v tom, že do 1.6.2011 nebolo možné považovať za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2, písm. d/ Exekučného poriadku rozhodcovské rozsudky a na ne sa nevzťahovalo vyňatie lehoty na udelenie poverenia, je mylná. Súd zastáva tiež názor, že 15-dňová lehota sa vzťahovala vždy len na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom. Následne je osobitne upravená situácia, keď súd takýto rozpor zistí a je povinný rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Keby bol zámer zákonodarcu pod zákonnú 15-dňovú lehotu vsunúť obidve procesné situácie, nebola by osobitne upravovaná situácia pri zistení rozporu napríklad exekučného titulu so zákonom.

Keďže navrhovateľ ani len sčasti nepreukázal základ uplatneného nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy (nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu ani vydanie nezákonného rozhodnutia), súd jeho návrh zamietol, pričom výškou uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy sa už nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Odporca bol v konaní plne úspešný, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti neúspešnému navrhovateľovi. Keďže odporca trov konania nevyčíslil, súd o nich rozhodol podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho

poriadku podľa obsahu spisu. Zo spisu vznik a výška trov konania odporcu nevyplýva, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).